

SURSA: www.timpolis.ro – Autor: Diana Mihai, Redactor Timpolis

<http://www.timpolis.ro/articol-cand-sufletele-sunt-flamande-iar-bunatatea-voluntarilor-le-hraneste-22195.html>

Când sufletele sunt flămânde, iar bunătatea voluntarilor le hrănește

Sunt bătrâni, bolnavi și săraci. Nu își permit nici măcar strictul unei mese zilnice. Mulți n-au nicio rudă de la care să poată primi ajutor. Sunt zeci de astfel de oameni care, pentru a supraviețui, apelează la Cantina Socială din cadrul Federației Caritas a Diecezei Timișoara. Pe lângă o masă caldă, sărmanii primesc zilnic și vorbe calde, care să le mângâie sufletul. Un exemplu de caritate și compasiune a fost oferit, la cantina săracilor, așa cum îi spun beneficiarii, de către angajații Smithfield. Aceștia au sărbătorit ziua de 8 Martie printr-o acțiune de voluntariat, aducând carne și preparate din carne pentru a le servi o masă caldă celor aflați în nevoie.

Cantina săracilor, o mână întinsă nevoiașilor

„Vă ajut cu ceva? Să duc eu farfuriile?” Femeia se întoarce spre tânăra cu șorțul roșu, pe care scrie mare Comtim, deasupra unui purceluș creionat, și îi face semn să o urmeze. N-au vreme de multe replici. Se înțeleg din priviri. Cea dintâi are părul nins și mulți ani de când lucrează ca bucătăreasă la cantina săracilor – oficial, Cantina Socială, din cadrul Federației Caritas a Diecezei Timișoara. Probabil, cam atâtia ani are tânăra care grăbește pașii în urma bucătăresei. Este angajată la una dintre ramurile Smithfield, mare furnizor de produse din carne de porc. A venit de dimineață pentru a participa la o acțiune de voluntariat în cadrul programului „Hrană pentru suflete”, aflat deja la al treilea an de existență. Nu este singura. Alte peste 20 de tinere angajate ale Smithfield fac același lucru. Toate au trecut prin bucătăria cantinei sociale pentru a o ajuta pe bucătăreasă să pregătească preparatele pe care societatea le-a donat pentru hrănirea săracilor. Și sunt mulți cei care calcă zilnic pragul Caritas. „Lucrăm de luni până vineri și, uite așa, încerc să fac porții pentru toată lumea. Sunt peste 80 de beneficiari ai cantinei. Dar vin în fiecare zi vreo 40, pentru că jumătate ori sunt bolnavi, ori prea bătrâni și stau la pat. Dacă au rude, le ridică sufertașul și li-l duc acasă. Dacă nu, mergem noi cu mașina și le ducem mâncarea acasă”, le explică bucătăreasa unor tinere.

Femeia vorbește și își freacă palmele, obosite de lucrul făcut în bucătărie. Toate femeile, voluntare de la Smithfield și angajate ale cantinei sociale poartă pe cap bonete, care le țin bine strâns părul, și șorțuri roșii. Vorbele curg, poveștile, la fel. Mai mult triste. Totuși, tinerele radiază. Fac ceva pentru alții într-o zi în care majoritatea femeilor se pregătesc de petreceri și merg la coafor.

Cei de la cantină nu dau mâncare doar săracilor de pe lista lor, ci și celor care se cazează seara la Azilul de noapte al Federației Caritas. „Sunt săraci, oameni foarte săraci. Boschetari. Au acolo sală de mese și urcăm mâncarea în mașini și le ducem ce facem. Am vrea să le putem da mai multe, dar de unde? Facem ce putem”.

Femeia tace o secundă, simte privirile ațintite atent asupra ei, scoate un oftat lung și dispare din nou în bucătărie. Alte câteva voluntare o urmează. În bucătărie este cald, geamurile sunt aburite, iar oalele și vasele de aluminiu parcă sunt locomotive cu abur. Sunt uriașe. La fel, și polonicele care stau înfipte în ele. Sărmanii care trebuie să vină, să își ridice porția sau porțiile, după caz, în funcție de membrii familiei care așteaptă acasă, sunt mulți. Și înfometați.

Nerăbdarea dinaintea servirii mesei. Uneori, doar pentru socializare

Bucătăria cantinei sociale a devenit neîncăpătoare odată cu venirea voluntarelor de la Smithfield. Unele spală vasele, altele taie ceapa, cartofii și morcovii sau învârt în tigăi. E gata piureul de cartofi și ceafa de porc. La fel, supa cu perișoare.

Mirosul îmbietor de mâncare gătită atrage câteva pisici pe lângă ușa de la intrare. Sunt sperioase, întocmai celor doi bătrâni care au ajuns înaintea celorlalți beneficiari ai cantinei, care nu spun nimic, ci așteaptă în tăcere la ușă.

„Nu v-a anunțat nimeni că astăzi trebuie să veniți la 11? Ați venit mai devreme. Nu-i nimic. Imediat începem”. Le spune o angajată celor doi nevoiași care își pleacă privirile, vrând să scape parcă de cele ale vizitatorilor centrului, ațintite asupra lor. „Așa fac mereu. Vin și cu două ore mai devreme decât le spunem. Ca să socializeze. Se cunosc între ei și, decât să stea singuri acasă, vin aici și își povestesc unul altuia problemele”, spune din nou tânăra unei interlocutoare.

Bătrânii, slabi, cu hainele atârându-le pe la colțuri, încep să se miște de pe un picior pe altul, tot mai în față, pentru a le face loc altor câteva zeci. Se așează în șir indian și așteaptă cuminiți să se dea startul la împărțirea sufertașelor. Au la ei sacoșe de rafie sau pânză, în care stau ascunse un fel de bidoane de metal cu capace închise ermetic. Sunt vase date de la cantină, pe care oamenii le iau cu ei acasă pline și le înapoiază a doua zi, când primesc altele pline. Cei mai noi și-au adus cu ei cutii de plastic de la smântână sau margarină, care pot fi folosite la fel de bine în același scop.

Bucătăreasa iese din „laboratorul magic”, aruncă o privire și face semn că poate începe repartizarea porțiilor de mâncare. Tinerele voluntare primesc scurt indicațiile. Iau fiecare câte unul din vasele aduse de sârmani de acasă și le înapoiază aproape imediat cu mâncare aburindă. Supa cu perișoare și piureul cu ceafa de porc, toate frumos împachetate și manevrate cu grijă.

Sârmanii se uită cu poftă la vasele primite, le pun în sacoșă le mulțumesc smeriți. Unii mai curioși le întrebă pe fete de sănătate și sunt interesați unde sunt angajatele cantinei și ce fac ele, niște necunoscute, fețe noi ale cantinei, acolo. Li se răspunde că e o acțiune a Smithfield și că ele au venit să ajute, că mâncarea e dată din producția firmei și că așa s-a gândit conducerea să facă o bucurie beneficiarilor cantinei.

„Am învățat engleza în semn de respect pentru mâna care m-a hrănit”

Șirul de săraci este fotografiat și filmat din toate unghiurile de jurnaliștii invitați la eveniment. Unii încearcă să își ascundă fețele. De rușine că sunt sârmani și au nevoie de acest ajutor. Alții, dimpotrivă, socializează cu toți cei din jur și își spun problemele cu voce tare. „Nu-i o rușine să fii sărac, dacă ești cinstit. Eu am ceva timp de când vin aici, mâncarea e foarte bună. Sunt singur, iar din ajutorul meu de trei milioane de lei (300 lei – n.r.) nu mă descurc. Țasta e adevărul. Dar de la ce televiziune sunteți? Ca să mă văd și eu la televizor...” Bătrânul râde, arătându-și gura știrbă, explicând imediat că, oricum, nu s-ar vedea prea bine la „televizorul cu ecran crăpat în două”. O voluntară îi pune vasele cu mâncare în sacoșă și îi zâmbeste, bătându-l pe umăr. Îi face urări de sănătate și îi întoarce replicile vesele.

Glumeț și cu chef de vorbă este și un alt bătrân din rând. Și, ca să fie atmosfera mai relaxată, omul vorbește cu angajații centrului nu doar în română, ci și în engleză și în franceză. Singur a învățat. Nu cu foarte mult timp în urmă. În semn de mulțumire și recunoștință față de cei care l-au ajutat. „Vin mulți străini aici și aduc multe pentru cantină. Mi s-a părut normal să învăț limba, ca să mulțumesc mâinii care m-a hrănit. Iar eu vorbesc cu toți, fac și traduceri dacă e nevoie. Dacă vreți și cu dumneavoastră am să țin legătura, sunt multe vorbele unui bătrân sărac”.

Ceilalți sârmani îl ascultă în tăcere. Unii își dau coate, alții se uită după vasele cu mâncare, până li se aduc și li se pun în sacoșe, apoi, târându-și pașii, pleacă spre casă. Pe mulți nu îi așteaptă nimeni și nu îi trage sufletul să se ducă. Dar, îmbărbătați de vorbele calde ale angajaților de la cantină, și mai ales îmbătați de mirosul mâncării proaspăt gătită, pleacă cum au venit, în șir, în tăcere. Întocmai nevoilor care le roade gândurile, zilnic.

„Hrană pentru suflete” – trei ani de acțiuni caritabile

Peste 27.000 de kilograme de carne și produse din carne pentru 110.000 de nevoiași. Acesta este bilanțul celor trei ani ai programului “Hrană pentru suflete” derulat de Smithfield România, prin toate cele trei companii ale grupului : Smithfield Ferme, Smithfield Prod și Agroalim.

Cu ocazia aniversării celei de-a treia ediții de când acest program se desfășoară în România, Smithfield a oferit un prânz cald beneficiarilor Cantinei Sociale din cadrul Federației Caritas a Diecezei Timișoara. Angajatele Smithfield au sărbătorit acest moment aniversar printr-o acțiune de voluntariat, pregătind și servind beneficiarilor cantinei o masă caldă.

Federația Caritas, gazda acțiunii de joi, este una dintre beneficiarele programului “Hrană pentru suflete”, încă din anul 2009. Pe parcursul celor trei ani, Federația a primit din partea Smithfield peste 2.800 de kilograme de carne și produse din carne.

„8 Martie este pentru Smithfield o zi specială. Este ziua în care se împlinesc trei ani de când a fost lansat în România programul «Hrană pentru suflete», dar este și ziua în care este celebrată frumusețea gestului de a da. Prin acest program încercăm să

ajutăm cât mai multe persoane nevoiașe, atât din Timișoara, cât și din împrejurimi”, a declarat **Cristina Bodea**, PR manager Smithfield Prod.

Potrivit acesteia, prin intermediul organizațiilor partenere, produsele de carne ajung la persoanele defavorizate fie sub forma unei mese calde, în cazul cantinelor sociale, al centrelor de zi, spitalelor sau caselor de copii, fie sub formă de pachete, în cazul O.N.G.-urilor care nu beneficiază de cantină proprie.

În timp, în cadrul aceleiași acțiuni, au fost oferite și 350 de coșuri cu produse de bază, care au fost distribuite de Smithfield pentru sprijinirea familiilor defavorizate din comunitățile în preajma cărora operează grupul Smithfield.

Lista posibililor beneficiari ai programului rămâne în continuare deschisă, fiind încurajat orice nou parteneriat cu asociațiile caritabile, solicitările de înscriere în programul „Hrană pentru Suflete” putând fi trimise pe email: office@smithfield.ro sau fax: 0256.400.401.

Programul are deja o tradiție de mai mulți ani în Statele Unite, unde a fost implementat de către Smithfield Foods, sub numele de “Helping Hungry Homes”. Potrivit Raportului CSR Smithfield, doar în 2011 s-au distribuit aproximativ opt milioane de porții către cantine sociale, persoanelor care au suferit în urma dezastrelor naturale și celor care trăiesc în condiții de sărăcie extremă.

Studii recente arată că aproximativ 6,6 milioane de români suferă de lipsuri materiale severe dintr-un total de aproape nouă milioane de persoane care trăiesc în sărăcie sau riscă să ajungă în această situație, iar 1,2 milioane nu își pot asigura nici măcar minimul alimentar.